



Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM



Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΗΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΑΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, & Τ.Λ.

APOLLONI ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

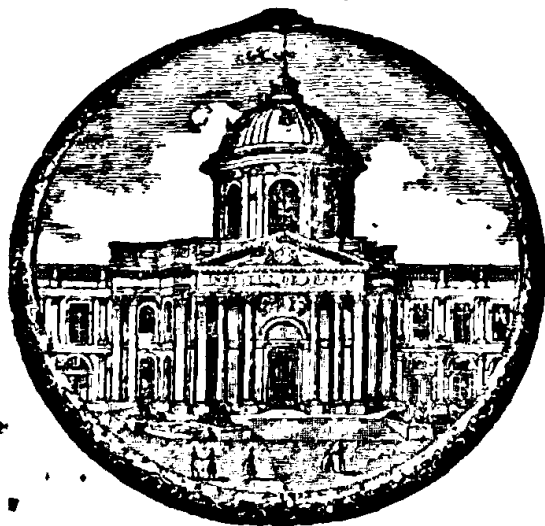
QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, &c.

GRÆCÆ ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DUBNER.



PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO, VIA JACOB, 56.

M DCCC XL.

[Handwritten mark]

FILOL. CLASICA
INTER. DE M. 1910
REG. 467
CLAS. 10
SIGN. II 1

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

PARISIS. — EXCUDERANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

R.S-467

ΗΣΙΟΔΟΥ

ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.

ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.

ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.

ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.

MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.

COLUTHI RAPTUS HELENÆ.

QUINTI POSTHOMERICA.

TRYPHIODORI EXCIDIIUM ILII.

TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE

CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM

EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI

FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT

FRIDERICUS DÜBNER.



PARISIIS,

EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,

INSTITUTI REGII FRANCIE TYPOGRAPHO,

VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucæ. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus Hesiodi textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermanni recensionis (in opusec. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis parces esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus⁽¹⁾. De tertii, quod superest, poematis Hesiodæi natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem⁽²⁾. In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita iam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposuimus, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, nos legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, αἰζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκα. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκα. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαάνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπήϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermannι ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiodorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαυ. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τὰδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermannι coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἔτεδὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὁξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμpton aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

QUINTI textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illie dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo de Sinner, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

LI TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENI EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυυθε	κεκῦθαι	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαί	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. εἶδν	εἶδν	v. 443. αὐ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖναι	κεῖνη
v. 39. ὑπαί	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπις	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν	εἰ ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνθη	ὑπηχλύνθη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504. ἀρραδίῃσι	ἐγγεῖησι
v. 147. εἶδετ'	εἶατ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαόν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγα, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δῆϊχον, ἡδὲ	Δῆϊοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἴκεσθε	ἴκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἥ. μέγα τοι δ'	Ἥ μέγα τοι δ'
v. 179. Ἥ δ' οἴη	Οἴη δ' ἡ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῶσιν Ἑκπά- γλωσ δ' ἡ σείο, θεοῦ γένος, ἐστί γενέθλης	θεῶσιν Ἑκπάγλωσ, ἡ σεῖο θεοῦδός ἐστί γενέ- θλης	v. 583. ἐτλης	ἐφης
v. 217. λαδόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δῶσαν	δῶσαν
v. 254. θερμώδουσιν	θερμώδουσιν	v. 613. ὑπαί	ὑπὲρ
v. 259. ὑκρύεντι	ὕκρυνεντι (1)	v. 615. ἡδ'	ἡ
v. 286. καλυγνάμπτισιν	καλυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι ἀψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. αἰκτυπέοντι	ἐκικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἡχαχε	ἡκαφε
v. 326. οἷ	ὥς	v. 724. οὔνεκα	εἵνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὅπη	ἐπεί
		v. 753. θέμις εἰ ἄτη	Θέμις εἰ ἄτη
		v. 759. προπάραιθεν	τοπάραιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: « Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορῖ. » Qua admissa mutatione τῆν esse scribendum Lehrsius vidit. Conf. LX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δορῖ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: « βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :		IN TYCHSENII EDITIONE :		IN EDITIONE NOSTRA :	
	v. 761. ἐξεφάνθη		ἐξεφάνθην		v. 440. ἐπιστάμενος		ἐπισταμένως
	v. 793. μένος μέγα		μέγα σθένος (1)		v. 443. ἐπεσσυμένως		ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6.	σκοπίασκον		σκοπίαζον		v. 452. αὐτὴ σὺν φήμῃ		αὐτὴ καὶ φήμῃ
	v. 30. πῶ		που			εἰ μεγάλυμον	τάχα θυμὸν
	v. 48. ὄρνυτ'		ὄρνυτ'		v. 457. περιώσιος		περιώσιον
	v. 55. ἢ μὲν		ἢ μὲν		v. 464. ὄφελέν με		ὄφελόν με
	v. 59. ἐνὶ		μετὰ		v. 467. ἀγανούς τε		γεραρούς τε
	v. 61. ὄφελον, καὶ		ὄφελον καὶ		v. 469. δ' ἐθήκεν		δὲ θήκεν
	v. 80. μαρναμένῳ		παρφαμένῳ		v. 480. πένθος		θυμὸν
	v. 127. Μέμνων		Μέμνων		v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε		πένθος λευγαλέον· τό
	v. 163. τάχα		τοῖς		v. 502. ἀκάχησας		ἀπάφησας
	v. 165. ἐν		ἐνὶ		v. 526. ὁ		δγ'
	v. 169. ὀχέεσσι		ὀχέεσσι		v. 538. οἶον, δτ'		οἶόν τ'
	v. 174. καὶ		καὶ		v. 614. ἄν		τὸν
	v. 187. ὕστερος		ὑστατος		v. 619. ἄλλοτε		ἀλλ' ὅτε
	v. 196. ἀπαν' οἱ		πάν' τοῖ		v. 661. θοὴν		θεάν
	v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα		ἔσαν εἰ ἀγυῖα		v. 665. Ἀλλ' ὅτε		καὶ τότε
	v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος		θεινόμεν' εἰ πυρὸς		v. 714. ἐὺ πνεῖοντες		εὐπνεῖοντες
	v. 232. βαρὺ		βαθὺ		v. 716. δ' ἐγίγνετο		δὲ γίγνετο
	v. 233. οἱ γ'		οἱ γ'		v. 783. τὰ μὲν		τὰ τε
	v. 289. γάρ		δὲ		L. IV. v. 6. σχεδὸν		πέδον
	v. 300. ἔτι ἐλθέμεν		ἐτ' ἐπελθέμεν		v. 17. αὖ		αὐθ'
	v. 314. μόγου		μόθου		v. 22. ἦ		τοῦ
	v. 320. Μέμνων		Μέμνων		v. 27. ἐπέδρακεν		ἐσέδρακεν
	v. 339. τοῖ		οἱ		v. 33. αὖ		αὐτ'
	v. 361. μοῖρα		Μοῖρα		v. 46. δ' ἐγήθεον		δὲ γήθεον
	v. 421. προφερεστέρα		προφερεστέρη (2)		v. 70. δῆτ'		δαῖτ'
	v. 446. βεβλημένως		βεβλημένον		v. 93. ἤδετα		ἔλδετα (4)
	v. 495. ὑπέδραχεν		ἐπέδραχεν		v. 146. ὅσσ'		ὥς δ'
	v. 520. ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		ἢ μὲν εἰ ἢ δ'		v. 168. ἔσσυτο		ἴστατο
	v. 543. ἄορ		αἶμα		v. 185. οἶδε		δοιοὶ
	v. 546. ἐπεσμαράγησε		ὑπεσμαράγησε		v. 249. δένδρ'		δένδρε'
	v. 602. θέρους		θέρευσ		v. 265. ἐν		ἐνὶ
	v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσαστο		οὐ γὰρ εἰ ὀπίσαστο		v. 277. γ' ἐτέρπετο		τε τέρπετο
	v. 665. ῥὰ Ἠλιάδες		μὲν ἄρ' Ἠλιάδες		v. 311. κρατερώτερος		κρατερώτατος
	v. 666. ὦϊε		ἦϊε.		v. 326. ἐνεγγυς		ἐγγυς
L. III. v. 28.	δ' ἐθήκε		δὲ θήκε		v. 364. ἤλασε		ὀκλασε
	v. 49. ἤκαχε		ἤπαφες		v. 383. Ἰάσωνος		Ἰήσωνος
	v. 57. εἰ		οἱ		v. 396. ἀμφιτετρυμμένα		αἶψα τεθρυμμένα (5)
	v. 58. οὐδ'		οὐτ'		v. 400. προπάροιθε		τοπάροιθε
	v. 65. ὑπὲρ		ὑπὲρ		v. 416. ἐπαλγύνεσκε		ἐτ' ἀλγύνεσκε
	v. 69. τλήτω		στήτω		v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν'		ἀπόνητο· ἀχνοον —
	v. 70. τοῖ		οἱ		v. 441. θέρους εὐθαλπέος		θέρευσ εὐθαλπέος
	v. 94. οἱ δὲ		ἡδὲ		v. 445. μὲν		μιν
	v. 114. σχέτλις		σχέτλιος		v. 487. ἔλευσσαν		ἐνευσαν
	v. 159. ἤριπε γαίης		ἤριπε, βαιὸν		v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης		ἰδμονι, παμμαχίης
	v. 169. τίσεσθ'		τίσετ' ἄρ' (3)		v. 522. ἐνθορον'		ἐκθορον'
	v. 184. εἰ		οἱ		v. 559. ἐν		ἐνὶ
	v. 190. ἀρήγετε		ἀρήγοιτ'		L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτα		ἀμφιτέτυκτο
	v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες		πόλιν εἰ εἰρύσωμεν		v. 35. θανάτου		θανάτου
	v. 222. τε		ῥά θ'		v. 36. ὑσμῖναι		Ἵσμῖναι
	v. 223. ὑπαὶ		ὑπὸ		v. 72. μειδιῶσ'		μειδιῶων
	v. 295. δῆ		δῆτ'		v. 125. κ'		τ'
	v. 304. ναιετάσκειν		ναιετάσκειν		v. 126. νύ κε		νῦν
	v. 319. ἀπαὶ		ἀπὸ		v. 127. μετεύαδεν		μέγ' εὐαδεν
	v. 340. ἐμπνεύοντα		ἀμπνεύοντα		v. 134. Ἰδομενῆ' αὐτόν,		Ἰδομενῆα κλυτόν,
	v. 379. οἱ		οἱ γ'		v. 145. δῶη		δῶη
	v. 386. εὔτε		ἔστε		v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε		ὄντινά κε τῶνδ' ἄνδρα
	v. 409. τ' αὖ		δ' αὖτ'		v. 176. ἐρατεινήν'		ἀλεγεινήν'

(1) V. 792 Struvius συγχεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniecit.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice hauerit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneri emendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεται, Lehrsius κῆδεται in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniecit.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 212. ἔχεις	ἔχεις	v. 250. καρήχτα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκει	v. 258. ἄλλοθεν	ἄλλουδης
v. 240. οὐτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὐτιδανόν	v. 283. αὐ	αὐθ'
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης	v. 298. ἔωλεπεν	ἔολπεν (1)
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος	v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται	v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 299. καταβοσκομένοισιν	κάτα βοσκομένοισιν	v. 384. τῷ δ' ἐπὶ	τῷ δ' ἀρ' ἐπ'
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἀρ'	v. 388. σχέτλιε ,	σχέτλιος ,
v. 359. ὥς	ὥς	v. 392. δς	δ
v. 362. ὄρεξεν	ἔρεξεν	v. 418. ἔτι ἔλπη	ἔτ' ἐέλπη
v. 386. ἡδὲ	ἡδὲ	v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 388. βίη	βίη	v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 393. ἐπείβραχε	ἐπείβραχε	v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον	v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότ'
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι	v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 422. ἤκαχε	ἤκαφε	v. 532. ἡδὲ	ἡδὲ
v. 435. ὑποπτύσσουσιν	ὑποπτύσσουσι	v. 533. ἀολίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 436. δτ'	ὅ δ'	v. 544. ἀρίδηλος	ἀίδηλος
v. 444. κύων	κύον	v. 580. Ἐχέμμονα δηϊοτῆτι	ἑλῶν ἀνά δηϊοτῆτα
v. 457. χόλον	δόλον	v. 592.	in uncis.
v. 460. ἐπιδήμηναι ,	ἐτι βήμηναι ,	v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισκόμενος
v. 469. χεῖρες	χερσὶν	v. 604. ἕνα	ἐνὶ
v. 470. δέ κεν	δὲ καὶ	v. 631. Μόνυσον	Μόυσονον
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν	L.VII. v. 28. ὑπὸ	ὑπαὶ
v. 509. ἐδλαθεν	ἐδλάθη	v. 38. πόνου	γόου
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ	v. 57. ἔξεν	ἔφρεν
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν	v. 65. τεθνεώτες	τεθνεώτες
v. 524. ἀνασσαν ἔμμεν, ὄσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων	v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι	v. 77. πνοίῃ	πνοίης
v. 554. ἀνδρέσιν	ἀνδράσι οἱ	v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 555. ἐπ'	ἐν	v. 79. οὔτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σκολιός
v. 563. θεῶν,	θεῶν,	v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 587. καὶ	οἱ	v. 163. μίην	μίαν
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν	v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 619. πέρι δινήσαντο	περινήσαντο	v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 622. καὶ	οἱ	v. 247. ἀτροπος εἰ μοῖρα ,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου	v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
L.VI. v. 35. ἐκ	ὑπὲκ	v. 254. ὄρνυτο	ὄρνυτο
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἱππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἱπποῖς,	v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 81. κεν	καὶ	v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,	v. 285. οὐνεκα	τοῦνεκα
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον	v. 290. οὐνεκ'	εἵνεκ'
v. 126. ἡμενοι	ἡμεροι	v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο	v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 145. καθ'	καὶ	v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 149. ἤρετο	εἴρετο	v. 372. ἀρ'	ἀν'
v. 151. ἐνθ' ἀρα	ἐνθάδ' ἀρ'	v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 183. ἡύχοντο	εὐχοντο	v. 395. πολυβρόβιοιο	πολυβρόβοιο
v. 194. ἴσαν	δύσαν	v. 426. δὲ	δὴ
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ	v. 436. νεὼς	νεὸς
v. 214. μὲν	ῥα	v. 488. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο	v. 475. μὲν ἐπέπλετε	σφίσιν ἐπλετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο	v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 227. Στυμφαλίδες	Στυμφηλίδες,	v. 485. αἰψ'	αἰψ'
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ	v. 498. ὀκρυόεσσαν	ὀκρίόεσσαν
		v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παραταχθήσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προπάροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsius vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepimus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν κλέος, κῦδος φέρειν et κῦδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ et περί πέτρῃ,	καναχῇ et περί πέτρῃ,	v. 311. ἐρμηνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. διον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέπρασεν	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεπράσας·
v. 640. κῦσεν	κῦσσεν	v. 336. οἱ	τοὶ
v. 650. φήσασκεν et ἔμμεν,	φαίης κεν et εἶναι	v. 376. οὔνεκ' οἱ Εἰκος ἐμελλεν et ἰκέσθαι,	οὔνεκά οἱ μέλαν Εἰκος et ἱκανῇ, (3)
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσσης·	ὑποβροθέντα θαλάσση·
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἀπο, στυφελοῖς —
L.VIII.v. 4. περί	ποτὶ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	v. 409. ἤρουν·	εἰρουν·
v. 41-42.	lacuna.	v. 420. μέγα	μάλα
v. 48. δῆ	δὲ	v. 467. ἀμφὶς ἐχρῖσαν	ἀμφὶ ἐχρῖσαν
v. 79. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 469. οἱ	τοὶ
v. 99. "Ενθ'	"Εν δ'	v. 496. a Rhodomanno inventus.	lacuna.
v. 103. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 519. εἶπου τίς	τῶν εἰ τις
v. 235. ὀχέεσφι	ὀχέεσσι	v. 520. πέλεται νόος ἀνδράσιν ἐσθλοῖς,	νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
v. 303. δς τε πάροιθεν	δς τοπάροιθεν	L.X. v. 30. ἀλλὰ γ' et ἀλευομένους	ἀλλ' ἐμ' ἀλευομένους
v. 304. ναιετάασκε	ναιετάασκε	v. 32. ἐτι	ἐπὶ
v. 305. ἔδρασκεν αἰαν.	ἔδρασκε γαῖαν.	v. 42. τοι et κάκινω	κεν et καὶ κείνω
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 54. ὁμοῖς	ὁμοῖς
v. 333. θάττον	τυτθῇ	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 337. Τρῶας et ἄλλους	Τρῶσιν et ἄλλον (1)	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 338. λαὸν ἐπαΐσσοντας·	λαοῦ ἐπαΐσσοντος·	v. 67. εἰαρος	χειμάτος
v. 339-340.	lacuna.	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε δι' ἀχαλῆς ξυλόχοιο Πύρ βρέμει αἰθόμενον, ἡδ' ὥς—	— χέει, ἡ ὥς δ' ἂν ἄχαλῆν ξυλόχον πύρ Αἰθόμενον βρομέει, ἡ ὥς—
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 73. ἄλλον	ἄλλω
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 81. Ὑάλων, εὐγλώχινι	"Υλλον, εὐγλώχινι
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 381. νεφέεσσι	νεφάδεσσι	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 126. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν
v. 436. ἐν	ἐνὶ	v. 131. πονέουσιν	περ' εἴουσιν (4)
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	v. 132. δ' ἄρ'	γὰρ
v. 459. πάντας et ἐπει	παντ' et ἐπειῇ	v. 135. κείνο δ' ἴησι	ei δ' ἐπὶ ἴσθα,
v. 484. ἀνέμβητον	ἀνάμβητον	v. 136. ἱκνται,	ἱκται,
L.IX.v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 139. καὶ μιν αἶε σπαίρουσαν	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρουσαν (5)
v. 55. οὐδ' σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 143. Φύλλαις εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 194. ὥς ἐτεὸν καύσασατο, μέγας	ὥς ἐτεὸν, κακέδαστο μέγας
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἐτι μίμνε
v. 114. παρανήεε	παρενήεε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος
v. 132. μίῃ	μίγῃ		
v. 134. ἐγχεῖ	ἐγχεσι		
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·		
v. 195. αὐθις	αἰὲν		
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε		
v. 259. δόρυ	δορί		
v. 260. ἥερα	omissum,		
et τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.		
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε		
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῶσιν δὲ		

(1) Lehrsius ad hunc versum: « ἐτίοντο, fortasse ἐσίοντο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἔδρασε.

(3) Ad v. 347 Lehrsius: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepit. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτέρωτο expleatur, ea que sequuntur, cum præcedentibus vix cohereant, cui malo Kœchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εἴουσιν· ἐτέρωτο δ' ἄρ' φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἐτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kœchlyi coniectura. Lehrsius voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῳ, καὶ	νούσῳ τε καὶ	v. 99. κάρτεος	θάρτεος
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα	v. 103. ἡ Διδὸς	ἐκ Διδὸς
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεθα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεθαυίης·	v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	Ἰβος αἰπὺ λιποῦσα
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν	v. 111. ἐνδοθι	ἀγγχόθι
v. 398. με ἀσπετον	μ' ἀάσπετον	v. 124. ἐς	ἀν'
v. 405. ἐδάμασσα	ἔδαμ' αἶσα	v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα	v. 135. ὀκρυδέντι	ὀκρυδέντι
εἰ τόσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'	v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 408. κείνη	κεῖνον	v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἱ δὲ	v. 186. οὐδεος	οὔρεος
v. 413. κύνυσεν,	κύνυσ',	v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 428. ὀφελόν ποτε	ὀφελον τότε	v. 198. ἐν	ἐκ
v. 431. ἥως·	αἰών·	v. 209. ἡμέας	ὕμεας
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους	v. 212. γαίη ἀπειρεσίη·	γαίη ἀπειρεσίη·
v. 459. μακρὸν πέρι κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.	εἰ ἀμμιν	ὕμμιν
v. 465. βοήσατο	γοήσατο	v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὀδριμόθυμοι,
L. XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ	v. 221. τι	κα
v. 9. ἱελοὶ	εἰελοὶ	v. 236. μίμνεται	μίμνειν
v. 23. δὴ	δῖ'	v. 257. τοι	που
v. 25. ἀνίη	ἀνίης	v. 258. πολέμον	πολέμοιο
v. 56. ἐς δορὶ	δορι	v. 260. αὖ	αὖθ'
v. 59. ἅμα πέπτατο	ἅμ' ἀπέπτατο	v. 275. Νέστωρ	Νέστορ
v. 63. αἰνὸν	αἰνοῦ	v. 277. τις	τοι
v. 66. ἐπὶ	τότε	v. 284. μιν	τὸν
v. 103. τῷ	τοῦ	v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 123. ὑπαὶ	ὑπὸ	v. 313. οὔρει οὔτε	οὔρει τ' οὔτε
v. 136. βούης	βούης	v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο	v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφιλοχος
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους	v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 194. λείπεν εἰ κραταίην	λείπεν εἰ κρεμαστήν,	v. 333. αὖ	εὔ
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν	v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτας
εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινούς,	εὐγνάμπτοιο χαλινού,	v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
v. 208. οὓς, ἄμοτον	οὓς τ' ἄμοτον	v. 410. εἶδεν	εἶδεται
v. 209. τύλην ὑπαὶ	τύλην ὑπὸ	v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 219. ἀγε θέσθ'	ἄζεσθ'	v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 249. ἀπροτίσπον ὁμίχλην·	ἀπροτίσπος ὁμίχλη·	v. 445. τῷ	τοῖ
v. 251. ἔλονται	ἐλονται	v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 284. ἐπ'	ἄρ'	v. 461. ἔξαν	ἔξον
v. 286. μετ'	μέγ'	v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 324. αὐτεον.	αὐτευν.	v. 476. ἐς	ὄγ'
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύναντο	v. 484. καὶ ἐπὶ	ἔπ' ἐπὶ
v. 361. μίη—ἀρμη.	μίη—ἀρμη.	v. 488. ἀρραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων	v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι	v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 372. βελέμοις,	βοείαις,	v. 515. ἀχλὺς ἄρ' ἀμφοκάλυψε	ἀχλὺς ἀμφοκάλυψε
v. 379. δρόμος εἰ θ'	βρόμος εἰ θ'	v. 528. ἦεν,	αἰέν,
v. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἔης, (1)	v. 544. ἀρα	ἅμα
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο	v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 472. συνηλλοίωτο	συνηλοίητο	v. 559. πού	γάρ
v. 495. καὶ	σύν	v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἀρα σφίσι
L. XII. v. 30. πάντα	πάντες	v. 580. οὔρεσι κατ' ἀλῶσα	οὔρεσιν ἀσχαλῶσα
v. 31. ἐν κλισίης	ἐς κλισίας	v. 383. ἀχθυμένη	ἐσσομένη
v. 43. ἅμα	ἀνὰ	v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνου· εἰ μέγα
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί	L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἀ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν	v. 19. φρένα	σρένας
v. 65. σφιν	σφισι	v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεκέως
v. 76. πολλὰ	πάντα	v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδὼν	ἐξανέδυσεν ἰδὼν
		v. 54. ἀλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλω
		v. 68. ἀτρομοὶ	ἄδρομοι
		v. 70. ἀνίταχοι	αὐτάχοι
		v. 73. ἐπιβρίσασσι	ἐπιβρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἀλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ὅσα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μελλονόμοι καὶ πῶσα πάντα. Kœchlyus fortasse scribendum existi-
mat αἰπόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἀλλ' ἅμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλέην scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρώες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροισιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεῶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, εἰ ἄλλων ἐν
v. 348. μίη
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἀρ' ἔμελλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλο
v. 401. θεῇ
v. 405. ἀρ' ἔθειγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσαν
v. 429. ἐπαί οἱ
v. 445. αὐτὸν
v. 452. ἥριπεν
v. 489. ὑπέκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
εἰ περιπίπτат'

IN EDITIONE NOSTRA :

τοί
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρώες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἑᾶς (1)
κάρην
πουλὺν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔδον,
ἐν
ὡς
καὶ εἰ ἄλλ' ὅς ἐνὶ
μὴ ἡ
σε δέξατ'
ἀρα μέλλεν
καὶ
ἀρίζηλον
θεᾷ
ἀρα θείγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἡγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτὸς (2)
ἔβρισην
ὑπαί
τοί (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτат'

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὀφεί
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδὲας
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἀρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέξηθ'·
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυστο
v. 263. χείματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύζεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶδμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοί
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πότμον
v. 557. μὲν
v. 590. Ὡς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέας
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἀμ'
βλεφάροισιν ἡλείβετο
συνέχοντο
ἀρήιον
ἐπηέξηθ'·
εὐπεπλον
ἔκχυστο
χείματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωμύζεσκε
σπαργῶσα
ἡὲ et ἡ
ἐπ' λαίνεται
βλεφάροισιν ἔχοντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
Ὡς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσθαι ἀντὶ γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodemannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐλδομένη viliosum est. Lehrsius καὶ πρὶν ἐλδομένη, Kœchlyus καίπερ ἀλωομένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * *

ἀμπεχον x. r. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbaret, κοινῶ potius quam κοίῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.



Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM



Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.



MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, ὅπη γάμος ἐννυχος Ἥροϋς.
5 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἥροϋς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἐρωτος ἀγαλμα, τὸν ὠφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' αἶθρον ἄγειν ἐς δμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὁδυνάων
ἀγγελὴν τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἔην καὶ Ἄβυδος ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου·
γείτονες εἰσι πόλεις. Ἔρωσ δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πολλέσσιν ἓνα ξυνέηκεν δίστον,
ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἔην καὶ παρθένος Ἥρῳ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔβαινε, ὁ δὲ πολλέσθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἀμφω,
εἵκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξέο μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἥρῳ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξέο δ' ἀρχαῖης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἥροϋς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδησε καὶ αὐτὴν;
30 Ἥρῳ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχοῦσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέποτε· ἀγρομένησι μεθωμίλησε γυναῖξιν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετέλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαίῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασίλειαν,
παλλάκι καὶ τὸν Ἔρωτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἀλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴ πανδῆμιος ἦλθεν ἐορτῇ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδώνιδι καὶ Κυθηρείῃ,
πανσυδὴ δ' ἔσπειυδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὁσσοὶ ναιετάεσκον ἀλιστεφένων σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosus, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Herus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Herus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Juppiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni exstincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Herus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?

Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.

Jam enim Venereum populare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
calervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

15

οἱ μὲν ἀπ' Αἰμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἐλείπετο τῆμος ἐορτῆς,
50 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἀστὸς Ἀβύδου,
οὐδὲ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπη φάτις ἐστὶν ἐορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσπον ἀγειρομένων διὰ κάλεια παρθενοκάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρης ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσето κύκλα παρειῆς,
ὥς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμύχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὶν γὰρ μελέων ἐρυθάνετο· νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ῥέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡροῦς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσι τεθῆλει.
Ἄτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδέ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενέαινε ἐχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμελλον ὅπη κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὀδύματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβην, Λακεδαιμόνος ἔδρακον ἄστῃ,
75 ἦχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὐ ποτ' ὅπωπα νέην κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε·
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνην λεχέων ἐπιβήμενος Ἡροῦς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρεην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τέην ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυthereia, νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἔλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδες εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμείς ἀδόκητον οἴστοις
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡροῦς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτίσιν ἀέζετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρρὸς ὀρμῆ.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἁμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπτεσσι πέλει πτερόεντος οἴστοῦ·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἔλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς δδεύει.
Εἴτε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδώς δέ μιν εἶχεν ἁλῶναι·
θάμβος δ' εἶδος ἀριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Hæmonia, alii marina e Cyp̄ro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiæ incola , non vicinæ civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia ,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deæ per ædem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivæ rubebant circuli genæ ,
ut rosa e calicibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosæ candida-indutæ-tunica sub talis splendebant
puellæ.] multæ autem ex membris Gratiaæ fluebant. Antiqui
vero] tres Gratiæ mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriæ sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur , bene-fundatam quacunq̄ue per ædem vagabatur ,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedæmonis vidi urbem ,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum , satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar , cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.

Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea , puellam uxorem præbeas.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellæ.

Gravia-patiens Leander , tu autem , ut vidisti incl̄tam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.

Cum oculorum vero radiis augebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.

Pulcritudo enim celebris emendatæ mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :

oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in præcordia viri descendit.

Cepit autem ipsum tunc stupor , impudentia , tremor , pudor :
tremuit quidem in-corde , pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia , amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἥρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
 Λοῖα δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
 νεύμασιν ἀφθόγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
 Αὐτὴ δ', ὥς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
 χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐῃσιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
 105 πολλάκις ἱμερόεσσαν ἔην ἔκρυψεν ὀπωπὴν,
 νεύμασι λαθριδίουσιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
 καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
 ὅτι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπεισεῖσατο κούρη.
 Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίξετο λάθριον ὥρην,
 110 φέγγος ἀναστείλασα κατήϊεν ἐς δύσιν Ἡώς·
 ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκοις Ἑσπερος ἀστὴρ.
 Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
 ὥς ἰδε κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσαν δμῖχλιν·
 ἥρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
 115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
 οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
 Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλίφρονα νεύματα κούρης,
 θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
 ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεῦθεα νηοῦ.
 120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
 οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃ δ' ἀνενείκατο φωνήν,
 θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεις;
 Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
 αλιν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπόλειπε χιτῶνα.
 125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
 Κύπριδος οὐ σοὶ εἰοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
 παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
 Τοῖα μὲν ἠπείλησεν, εἰκοῖτα παρθενικῇσιν.
 Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
 130 ἔγνω πειθομένων σημῆϊα παρθενικῶν.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
 κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
 Παρθενικῆς δ' εὐδομον, εὐχροον αὐχένα κύσας
 τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβωλημένος οἷστρον·
 135 Κύπρι φίλη μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίη μετ' Ἀθῆνῃν,
 οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσην καλέω σε γυναῖξιν,
 ἀλλὰ σε θυγατέρεσσι Διὸς Κρονίωνος εἰσχω·
 Ὀλβιος, ὃς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίη, ἡ τέκε, μήτηρ,
 γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
 140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ δ' οἷκτερον ἀνάγκην.
 Κύπριδος ὥς ἱέρεια μετέειπε Κύπριδος ἔργα.
 Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαινῆς·
 παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρῆσσειν Ἀφροδίτῃ,
 παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
 145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
 ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
 θελξινῶν ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμὸν ἐρώτων,
 σὸν δ' ἰκέτην με κόμιζε καὶ, ἣν ἐβέλῃς, παρακοίτην,
 τὸν σοὶ Ἑρως ἤγρευσε·ν ἑοῖς βελέεσσι κιχῆσας.
 150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα τοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
 θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰκρδανίην ποτὶ νύμφην.
 Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγάγεν Ἑρμῆς.
 Παρθένος οὐ σε λείθηεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
 Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
 nutibus mutis seducens mentem puellæ.
 Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
 gavisæ est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
 sæpe gratam suam occuluit faciem,
 nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
 et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
 quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
 lucem contrahens descendit ad occasum dies,
 e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stella
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 ut vidit atratas ingruentes tenebras:
 tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
 ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
 tanquam irascens, roseam retraxit manum.
 Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ,
 audaci manu artificiosam traxit tunicam
 extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 tanquam nolens, talemque emisit vocem
 femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insans? quid me, infelix, virginem tra-
 his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
 Iram meorum evita locupletum parentum.
 Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
 virginis ad lectum nullo pacto licet pervenire.
 Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
 Feminæ autem Leander ubi audivit furorem minarum,
 cognovit persuasarum signa virginum.
 Etenim quum juvenibus minantur feminæ,
 venerarum consuetudinum nuntia sunt minæ.
 Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
 tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
 non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
 sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
 beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
 venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
 nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
 Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
 Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
 virginem non decet ministrare Veneri,
 virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
 instituta deæ amabilia et ceremonias veras scire,
 sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
 mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
 tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
 quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
 Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
 curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
 Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
 rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθενίης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάση.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενική δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
 αἰδοῖ ἐρυθριώσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεν ἄχρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἔδον συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
 Ἦδ' καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρώ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτόητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορόων ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὅψ' δὲ Λεάνδρῳ γλυκερὴν ἀνεείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνε, τοῖς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἷ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγατο· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξεῖνος εἶναι καὶ ἄπιστος, ἐμῇ φιλότῳ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβλήθη
 ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσαι γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελέει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
 Πύργος δ' ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ὧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σηστιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκῶν.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἄλός ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχή.
 Ὡς φασμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρει κλέπτε παρείην,
 195 ἐμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ' ἐπεμέμφετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβωλημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσεται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ πολέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅψ' δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον·
 Παρθένη, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἀπλοὺν ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ γεῦμα τέτην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχέεντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορέυμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

- quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.
 Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellæ,
 animum amorem-parientibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum susceperat stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos,
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:
 Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes oblectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-conviciorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choræ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdum
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.
 Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim varius-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:
 Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάρβροον· οὐχ ἔκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόλῃος ἔχω πτολίεθρον Ἀβύδου.

- 210 Μοῦνον ἐμοὶ τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅφρα νοήσας
ἔσσομαι ὀλκάς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βοώτην,
οὐ θρασὺν Ὀρίωνα καὶ ἄβροχον ὀλκὸν Ἀμάξης·
215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
Ἀλλὰ, φίλῃ, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσω,
λύχνον, ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
Εἰ ἔτεόν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὐνομα καὶ σὺ δαῖναι,
220 οὐνομά μοι Λεάνδρος, εὐστεφάνου πόσις Ἡροῦς.

- Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχτὴν φιλότῃ καὶ ἀγγελίῃν ὑμεναίων
λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
ἣ μὲν φῶς τανύειν, ὃ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ,
ἣ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὃ δ' ὄρφναίην ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο, λαβὼν σημήϊα πύργου,
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
230 Παννυχίων δ' ὁάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.

- Ἦδ' ὁ κυανόπεπλος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλῃ
ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ
ἀλλὰ πολυπλοίσθοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
235 ἀγγελίῃν ἀνέμιμνε φαεινομένην ὑμεναίων
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλῃν
Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
240 θυμὸν Ἑρῶς ἔφλεξεν ἐπείγομένοιο Λεάνδρου·
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
μαινομένων βοθίων πολυχηέα βόμβον ἀκούων
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος αἰέρας
τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]
245 Δεινὸς Ἑρῶς, καὶ πόντος ἀμελίχρος· ἀλλὰ θαλάσ-
ς ἐστὶν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
Λάξεο πῦρ, κραδίη, μὴ δεῖδιθι νήχυτον ὕδωρ.
Δεῦρό μοι εἰς φιλότῃ· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορος ἐστὶ θαλάσσης
250 καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;

- Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγγε καρήνῳ,
ἡϊόνος δ' ἐξῶρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆυσ.
Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου,
λευγαλέης αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
ῥίρει πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσόκε Σηστοῦ
πολλὰ καμὼν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτῆν.
260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.

Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
e regione ostende per tenebras, ut *illum* intuens
sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
Plaustrī :] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
ne ipsum exstinguant, et statim animam perdam,
lychnum, meæ vitæ luciferum ducem.
Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.

Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
lychni testimoniis pacti-sunt servare
illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
a-se inviti separati-sunt necessitate,
ea quidem suam ad turrim, hic autem, tenebrosam per
noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
sed is multifremi apud littora maris
nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
signum lychni lugubris observans
lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
animum Amor ussit festinantis Leandri ;
lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
insanarum undarum multisonum fremitum audiens
tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :

Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi ad amorem ; cur fluctus curas ?
ignorasne, quod Cypria nata sit e-mari,
et dominetur ponto et nostris doloribus ?

Sic fatus membris amabilibus exuit vestem
ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
ipse (existens) remex, ipse-classis, ipse-sibi navis.

Hero autem alta lucifera in turri,
perniciosis auris undecunque spirabat ventus,
veste sæpe lychnum tegebat, donec Sesti
multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
Et ipsum suam ad turrim deduxit ; ante fores vero
sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βαθαμίγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
 ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
 καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
 215 εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
 Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
 νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔλαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
 νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλις νύ τοι ἄλμυρόν ὕδωρ
 270 ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης
 δεῦρο, τεοὺς ἰδρωῖτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν τὰδ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
 καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυθερείης.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ β-
 275 οὐ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶν
 οὐ δαίδων ἥστραπτε σείλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
 οὐδὲ πολυσκάρθρω τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ,
 οὐχ ὑμέναιον αἶσιε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
 ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
 280 Σιγῇ παστὸν ἐπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμίχλῃ,
 καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰδομένων ὑμεναίων.
 Νῦξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἥως
 νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
 νήχeto δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
 285 ἐννυχίων ἀχόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.

(285) Ἡρῶ δ' ἔλκεσίπεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
 παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι οὐδὲ
 πολλάκις ἥρσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἥω.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκη
 290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.

(290) Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δὴρὸν
 ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγχτων ὑμεναίων·
 ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπῆλυθε χεῖματος ὕρη
 φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
 295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμελιά ὅ' ὑγρὰ θαλάσσης
 (295) χειμέριοι πνεῖοντες αἰεὶ στυφέλιζον αἴηται,

λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἄλα· τυπτομένης δὲ
 ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
 χειμερίην καὶ ἄπιστον ἄλυσκάζων ἄλα ναύτης.

300 Ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
 (300) καρτερόθυμε Λεάνδρε· διακτορή δὲ σε πύργου,

ἠθάδα σημαίνουσα φασεσφορίην ὑμεναίων,
 μαινομένης ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
 νηλεὺς καὶ ἄπιστος. ὅφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῶ
 305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
 (305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησαντο· θελγομένη δὲ
 Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἡρώτων.

Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνεύοντες αἴηται,
 310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,

(310) ἀθρόον ἐμπέπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
 δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλίνδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
 315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχὴ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
 duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
 et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
 bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem alte-stratis in lectis
 sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
 sponse, multa tulisti : satis nunc tibi salsæ aquæ
 odorisque piscosi graviter-fremmentis maris :
 agedum, tuos sudores meo depone in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est ; ille vero statim solvit
 zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis ; erat lectus, sed sine-hy-
 mnis ;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta ;
 non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum ;
 neque peragili quisquam saltavit chorea,
 non hymenæum cantavit pater et veneranda mater ;
 sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
 Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
 ligo,] et nuptiæ erant absque cantalis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
 Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
 natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
 nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :
 Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
 virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
 sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
 occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
 invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
 horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
 profunditates instabiles fundamentaque madida maris
 hiemales spirantes semper quassabant venti
 turbine verberantes totum mare : vapulante autem eo
 jam navem nigram subduxit utramque in terram
 hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
 magnanime Leander : nuntius vero te turris,
 consuetam monstrans lucem nuptiarum,
 furentis impulit securum maris,
 crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
 hieme instante manere sine Leandro
 non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
 Sed amor et fatum cogeat ; allecta autem amore
 Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
 hiemalibus flatibus jaculantes ventī,
 cunctim irruunt in littus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
 valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aqua ;
 ætheri miscebatur pontus ; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ἀνέμων· Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφένκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἀλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάχι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖν Ἀφροδίτην,
(320) πολλάχι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὕτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοῖρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὀρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὤκλασεν ὀρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμακέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἡ δ', ἔτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὄπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἦλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἴδε νυμφῖον Ἡρώ.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἴπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σθεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιδάδεσσιν ἔτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ζοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Κἀδ' Ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὄλλυμένῳ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν κυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
sæpe quidem precabatur marinam Venerem ,
sæpe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphæ :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquæ fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosus potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosus curis.
Venit autem Aurora , et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigeat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno exstincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter præceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciæ.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδύδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδύδου); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμωνίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαξα, ἡ, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; Ὀρίθυια, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀφροδίτη, ἡ, Venus, 6; cujus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat tranans Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὤτος, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἥος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenais invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἡρώ, οὐς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et castitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiatur, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἡώς, οὐς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη νόμῳ, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, ὠνος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀφροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venerius; Κυπριδίη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπριδιοὶ ἄρατοι, consuetudo Veneria, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀφροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, cujus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαίμων, ὄνος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.

Λεάνδρος et Λεϊάνδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipsa transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydom revertit̃r nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Αἰάντης, ὁ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Αἰάντης.

Αἶψα, ὁ, Syriae mons, cujus accolae Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μελανίον, ὠνος, ὁ, Milanio, Atalantae maritus primum repudiat, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶων, αἰ, Parcae, 307, 322.

N.

Νότος, ὁ, Notus ventus, 316.

Νύξ, νύξ, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, ὁ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀμίχλη, ἡ, Caligo, Nox, 280.

Π.

Ποσειδάων, ὠνος, ὁ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστιάς, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicae, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγίη, ἡ, Phrygiae incolae frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάριτες, αἰ, Gratiae, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὠνος, ὁ, Orion stella, 214.